

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/1/2018
Identifikačné číslo spisu:	7615214034
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7615214034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu RECLAIM, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, IČO: 46 076 760, zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Babčaníkom, so sídlom v Miloslavove, Alžbetin dvor 1348, proti žalovaným 1/ I. G., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom v Y., 2/ S. G., nar. XX.X.XXXX, trvale pobytom v Y., 3/ R. G., nar. XX.X.XXXX, trvale pobytom v Y., o zaplatenie 8 430,89 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/350/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2017 sp. zn. 9Co/15/2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2017 sp. zn. 9Co/15/2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 2. októbra 2015 č.k. 4C/350/2015-32 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3. septembra 2015 č.k. 4C/350/2015-25 s poukazom na ustanovenie § 173 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému 4/, nakoľko tento dňa 4. septembra 2014 zomrel. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. marca 2017 sp. zn. 9Co/15/2016 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Poukázal na ustanovenie § 266 ods. 3 CSP, § 76 CSP a uviedol, že pre rozlíšenie toho, či ide o procesné spoločenstvo samostatné alebo procesné spoločenstvo nerozlučné, je určenie, či sa povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva (rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 51/2009 z 23. júna 2010). Ustanovenie § 91 ods. 1 O.s.p. umožňuje, aby na jednej alebo na oboch sporných stranách vystupovalo viacero subjektov. V zásade každý zo žalobcov alebo žalovaných koná sám za seba a vzniká tzv. samostatné spoločenstvo. Procesným dôsledkom samostatného spoločenstva je skutočnosť, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne a práva a povinnosti spoločníka sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Tieto dôsledky vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov,

ktorý je samostatný (individuálny) a spoločenstvo je dané iba na procesnom základe (spoločného konania a spoločného rozhodnutia). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca na jednej strane a I. G., S. G., R. G., B. G., pôvodní dlžníci zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a I. G., nar. XX.X.XXXX a S. G., nar. XX.X.XXXX ako ručiteľia pôvodnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavreli dohodu o nahradení záväzku v zmysle § 570 OZ, v zmysle ktorej „...zmluvné strany v okamihu podpisu tejto dohody oboma zmluvnými stranami nahradzujú všetky vzájomné práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky a nároky medzi veriteľom na strane jednej a spoludlžníkmi na strane druhej vyplývajúcich z úverovej zmluvy a ručiteľského vyhlásenia novým peňažným záväzkom spoludlžníkov spoločne a nerozdielne uhradiť veriteľovi sumu vo výške 10 630,89 € vkladom alebo prevodom na účet veriteľa...“ Vychádzajúc z obsahu dohody o nahradení záväzku, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok, odvolací súd dospel k záveru, že uvedenou dohodou došlo k vzniku solidárneho záväzku na plnenie zo strany všetkých účastníkov zmluvného vzťahu na strane dlžníkov, resp. spoludlžníkov, keďže títo sa zaviazali peňažný záväzok v konkrétne určenej výške zaplatiť veriteľovi spoločne a nerozdielne. Odvolací súd mal za to, že nejde o samostatné spoločenstvo na strane žalovaných, preto skutočnosť, že platobný rozkaz nemohol byť doručený jednému zo solidárnych dlžníkov, je dôvodom na zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lebo odvolací súd sa pri riešení zásadnej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Za rozhodujúcu otázku opodstatnenosti uplatneného nároku podľa žalobcu treba považovať otázku, či žalovaní 1/ až 4/ tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo v prípade, že majú postavenie solidárnych spoludlžníkov, keď títo sa zaviazali peňažný záväzok v konkrétne určenej výške zaplatiť veriteľovi spoločne a nerozdielne. Podľa názoru žalobcu v prípade, že hmotné právo umožňuje predmet konania prejednávať samostatne voči každému žalovanému, jedná sa o samostatné procesné spoločenstvo. V prejednávanej veci žalovaní 1/ až 4/ majú postavenie solidárnych spoludlžníkov, pričom žalobca bol a je oprávnený v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Za týchto okolností teda na strane žalovaných nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo, ako to nesprávne právne posúdil odvolací súd, ale žalovaní 1/ až 4/ tvoria samostatné procesné spoločenstvo. Na základe uvedeného je potom nepochybné, že ak žalovaní 1/ až 3/ nepodali proti platobnému rozkazu odôvodnený odpor, tento platobný rozkaz nadobudol voči žalovaným 1/ až 3/ právoplatnosť a vykonateľnosť. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa odvolací súd odklonil napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Cdo 544/2015, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 203/2005). Podľa názoru žalobcu odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď vyslovil právny názor, že nakoľko v prípade žalovaných 1/ až 4/ ide o solidárny záväzok vyplývajúci z hmotného práva, potom je potrebné mať za to, že nejde o samostatné procesné spoločenstvo na strane žalovaných, a preto skutočnosť, že platobný rozkaz nemohol byť doručený jednému zo solidárnych dlžníkov, je dôvodom na zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu. Vzhľadom na to žalobca žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadřili.

5. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 5. mája 2017 č.k. 4C/350/2015-55 konanie proti žalovanému 4/ - I. G., nar. XX.X.XXXX zastavil, nakoľko tento zomrel dňa 4. septembra 2014, t.j. pred podaním žaloby, a teda v čase jej podania nemal procesnú subjektivitu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a tiež dôvodné.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný

procesný kódex. Procesné účinky teda dovolanie vyvolalo po tomto dni. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a účinky vyvolané podaním dovolania) bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu- ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno takéto rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnú normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

13. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí mať zreteľne charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou dovolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnú otázku riešenú dovolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky dovolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (1 Cdo 36/2017, 2 Cdo 5/2017, 3 Cdo 74/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017).

14. Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP,

nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili súd prvej inštancie a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017, 8 Cdo 141/2017).

15. Dovolateľ vo svojom dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom vymedzil právnu otázku, ktorá je právne významná z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Označil tiež rozhodnutie dovolacieho súdu vyjadrujúce právny názor, od ktorého sa odvolací súd odklonil, a zároveň uviedol, ako mala byť táto otázka riešená správne. Podané dovolanie teda dostatočne vysvetľuje, z čoho sa vyvodzuje jeho prípustnosť (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

16. Najvyšší súd už dospel k záveru, podľa ktorého „ustálená prax dovolacieho súdu“ je vyjadrená predovšetkým v rozhodnutiach alebo stanoviskách najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovaně vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu nespochybniť názory obsiahnuté v rozhodnutí dosiaľ nepublikovanom, alebo dokonca tieto názory akceptovali, prípadne myšlienkovy na ne nadviazali a rozviedli alebo z nich vychádzali (3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 158/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 21/2017, 6 Cdo 129/2017, 8 Cdo 33/2017).

17. Z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je relevantná len právna (nie skutková) otázka. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Zo skutkového stavu zisteného v danej veci vyplýva, že dňa 6. júna 2012 žalobca (veriteľ) a I. G., nar. X.X.XXXX, S. G., nar. XX.X.XXXX, R. G., nar. XX.X.XXXX, B. G., nar. XX.X.XXXX (pôvodní dlžníci zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 262173403 a stavebnom úvere č. 2621723702 z 2. júna 2006) a I. G. nar. XX.X.XXXX a S. G., nar. XX.X.XXXX (ako ručiteľia pôvodnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere) uzavreli dohodu o nahradení záväzku (novácii) podľa § 570 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 2.1. dohody „zmluvné strany k okamihu podpisu tejto dohody oboma zmluvnými stranami nahradzujú všetky vzájomné práva, povinnosti, záväzky, pohľadávky a nároky medzi veriteľom na strane jednej a spoludlžníkmi na strane druhej vyplývajúcich z úverovej zmluvy a ručiteľského vyhlásenia novým peňažným záväzkom spoludlžníkov spoločne a nerozdielne uhradiť veriteľovi sumu vo výške 10 630,89 € vkladom alebo prevodom na účet veriteľa...“.

17.1. Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 3. septembra 2015 č.k. 4C/350/2015-25 vydal vo veci platobný rozkaz a uložil žalovaným 1/ až 4/, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobcovi sumu 8 430,89 € s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8 430,89 € od 17. júna 2015 do zaplatenia a nahradili trovy konania vo výške 1 135,09 €, alebo aby v tej istej lehote podali odpor na tomto súde.

17.2. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 2. októbra 2015 č.k. 4C/350/2015-32 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3. septembra 2015 č.k. 4C/350/2015-25 z dôvodov, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému 4/, nakoľko tento dňa 4. septembra 2014 zomrel. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca.

17.3. Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. marca 2017 sp. zn. 9Co/15/2016 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že podstatou dohody podľa § 570 Občianskeho zákonníka je, že vôľa strán záväzkového právneho vzťahu smeruje k nahradeniu doterajšieho záväzku novým záväzkom (privatívna novácia). Nový záväzok sa môže líšiť od doterajšieho záväzku predovšetkým svojim zaväzovacím dôvodom, predmetom plnenia alebo svojím obsahom. Vychádzajúc z obsahu dohody o nahradení záväzku, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok, odvolací

súd dospel k záveru, že uvedenou dohodou došlo k vzniku solidárneho záväzku na plnenie zo strany všetkých účastníkov zmluvného vzťahu na strane dlžníkov, resp. spoludlžníkov, keďže títo sa zaviazali peňažný záväzok v konkrétne určenej výške zaplatiť veriteľovi spoločne a nerozdielne. Za takýchto okolností mal za to, že nejde o samostatné spoločenstvo na strane žalovaných, preto skutočnosť, že platobný rozkaz nemohol byť doručený jednému zo solidárnych dlžníkov, je dôvodom na zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 26. októbra 2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015 uviedol, že k otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi už Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, keď napríklad v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 203/2005 uviedol, že „žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému“.

19. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie otázku spoločenstva účastníkov upravoval § 91 O.s.p. V zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 O.s.p. ak bolo žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, konal každý z nich sám za seba, tzv. samostatné spoločenstvo (§ 76 CSP). Ak však išlo o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupovali na jednej strane, platili úkony jedného z nich i pre ostatných (§ 91 ods. 2 veta prvá O.s.p.), takéto spoločenstvo bolo nerozlučné (§ 77 CSP). Samostatné spoločenstvo je charakterizované tým, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne; práva a povinnosti spoločníka sú teda nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Nerozlučné spoločenstvo je charakterizované tým, že rozhodnutie sa týka všetkých spoločníkov (s rovnakým výsledkom); práva a povinnosti spoločníkov sú nerozlučné. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ďalej platí, že u solidárneho záväzku je možné požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov (§ 511 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba, voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté a jeho procesné úkony nezáväzujú ostatných žalovaných.

20. V danom prípade predmetom konania je solidárny záväzok žalovaných, pričom hmotné právo umožňuje, aby takýto záväzok bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi; ak rozhodne súd proti všetkým spoločníkom jedným rozhodnutím, nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na všetkých rovnako. Solidárne zaviazaní dlžníci majú postavenie samostatných spoločníkov (§ 91 ods. 1 O.s.p.) a každý z nich je oprávnený podať námietky len za svoju osobu. Z uvedeného potom vyplýva, že ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému 4/ (keďže tento zomrel) a žalovaní 1/ až 3/ nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku (§ 174 ods. 1 O.s.p.). O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova.

21. Právny názor odvolacieho súdu predstavuje nielen odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ale zároveň tiež dôvod opodstatňujúci záver, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, ako opodstatnene namieta dovolateľ, spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

22. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP).

23. Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

24. Najvyšší súd v súlade s uvedenými ustanoveniami napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

25. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.